

Битката продължава цѣли петъ часа — отъ пладне до като се стъмни. Задава се и една конница въ тилъ на дружината. Главатарѣтъ на конницата, единъ едъръ турчинъ, се приближава на 20 — 30 крачки до огнената линия и вика на турцитѣ:

— Удряйте! Удряйте!

Храбриятъ Арсо Мартиновъ отъ Велешко тегли пушка възъ него и бабаитинѣтъ се катурва на земята. Тогава Арсо се спуска да му отрѣже главата, но ранениятъ грѣмва съ пищовъ и Арсо пада по очи, облѣнъ въ кръвъ.

Спускатъ се тогава другитѣ борци, загърмяватъ върху черкезитѣ и отплащатъ за смъртта на смѣлия Арсо, но тукъ загиватъ въ сражението освенъ него и още петъ възстанници¹⁾: Стефанъ П. Мешо — Попа отъ Русе, Александъръ Василиевъ отъ Плоещъ, Минчо Димитровъ Вѣнковъ и Златю П. Ошански²⁾ отъ Трѣвна и Никола Г. Красналиевъ отъ Русе³⁾. Но турцитѣ даватъ 40 — 50 души избити и ранени.

¹⁾ Споредъ даннитѣ, събрани отъ Караисенски я комитетъ за увѣковчаване паметѣта на героитѣ отъ четата на Х. Димитъръ и Ст. Караджа.

²⁾ Погрѣшно записанъ у З. Ст., Четитѣ, стр. 244 — Пеушански.

³⁾ Въ телеграмата № 2, изпратена отъ Русенския губернаторъ Мехмедъ Сабри до саздрама въ Цариградъ отъ 8 юлий 1868 г., се казва погрѣшно, че били